

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA COMERCIALĂ

SENTINȚA Nr. 401/CA/2009

Ședința publică de la 27.08.2009

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol fiind pentru astăzi pronunțarea sentinței în soluționarea acțiunii formulată de reclamanta SC [NOME] SRL cu sediul în localitatea [ADRESA], nr. [NR.], județul Bihor, în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Oradea cu sediul în Oradea, str. D.Cantemir, nr.2B, județul Bihor și ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI MARGHITA cu sediul în Marghita, str. Republicii, nr.70-74, județul Bihor, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în cauză nu se prezintă nimeni.
Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că dezbaterile a avut loc în ședința publică din [DATA] când s-a întocmit încheierea de ședință care face parte integrantă din prezenta sentință prin care instanța având nevoie de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea cauzei pentru data de [DATA] 2009, când :

TRIBUNALUL
DELIBERAND:

Constată că prin cererea înregistrată la 26.09.2008 legal timbrată, reclamanta SC [NOME] SRL, în contradictoriu cu pârâtele D.G.F.P.BIHOR și ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI MARGHITA, a solicitat instanței să dispună anularea Deciziei nr. [NR.] din [DATA] 2008 și comunicată societății în data de 27.08.2008 emisă de către Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.D.F.P.Bihor; anularea Deciziei de Impunere nr. [NR.] din [DATA] și a Raportului de Inspecție Fiscală nr. [NR.] întocmite de către Administrația Finanțelor Publice a Municipiului [NOME] iar pe cale de consecință să se dispună exonerarea societății de la plata către bugetul de stat a sumei de 30.896 lei reprezentând TVA și a sumei de [SUMA] lei reprezentând majorări de întârziere aferente T.V.A. și rambursarea sumei de 15.200 lei reprezentând TVA conform

contului de TVA cu suma negativă și opțiune de rambursare aferent trimestrului I 2008.

În motivarea cererii sale, reclamanta arată că organele de control ale AFP au efectuat un control fiscal parțial pe linie de TVA, întocmind în acest scop raportul de inspecție fiscală nr. 355/26.05.2008 precum și Decizia de impunere nr. 355/26.05.2008, prin care au stabilit în sarcina reclamantei obligația de a plăti suma de 10.000 lei reprezentând TVA, majorări de întârziere în sumă de 1.000 lei precum și respingerea la rambursare a sumei de 10.000 lei.

Împotriva acestor acte administrativ fiscale reclamanta a formulat contestație, soluționată de către pârâta DGFP Bihor prin Decizia nr. 2.08.2008, în sensul respingerii acesteia.

Reclamanta arată că, stabilirea obligațiilor fiscale în sarcina sa, reprezintă interpretarea eronată a dispozițiilor legale, precum și aplicarea retroactivă a prevederilor HG 1579/2007 publicat în M.Of. nr.894/28.12.2007.

Astfel, până la data de 01.01.2008, data intrării în vigoare a dispozițiilor legale menționate, activitatea comercială desfășurată de reclamantă, constând în prestări servicii reprezentând activități de intermediari asigurări-reasigurări, era scutită de la plata TVA.

În concluzie, obligațiile fiscale stabilite în sarcina reclamantei constând în TVA aferent operațiunilor desfășurate până la introducerea noului articol 35 din Normele de Aplicare ale C.fiscal, nu au bază legală și se impune anularea actelor administrative prin care au fost stabilite.

Ulterior, printr-o precizare a acțiunii inițiale reclamanta a arătat că pentru perioada ulterioară datei de 01.01.2008 înțelege să invoce excepția de nelegalitate a dispozițiilor HG 1579/2007. În argumentarea excepției, se arată că prin acest act normativ s-a modificat esențial HG 44/2004. Astfel, prin prisma Codului Fiscal- Legea 571/2003 activitatea externalizată de asigurare - reasigurare era scutită de TVA, iar printr-un act normativ de putere mai mică - hotărâre de guvern - se reglementează un nou regim juridic, respectiv anularea acestei scutiri.

Pârâta DGFP Bihor prin întâmpinarea formulată, s-a opus admiterii acțiunii reclamantei, solicitând menținerea ca temeinice și legale a actelor administrativ atacate. S-a arătat că sunt eronate susținerile reclamantei în sensul că obligarea la plata TVA a fost introdusă doar după data de 01.01.2008, întrucât, în conformitate cu dispozițiile art.141 al.2 lit.b, operațiunile de asigurare - reasigurare, precum și prestațiile de servicii în legătură cu operațiunile de asigurare - reasigurare efectuate de persoane care intermediază astfel de operațiuni sunt operațiuni scutite, fără drept de deducere.

Întrucât dispoziția din Codul fiscal era suficient de clară nu a considerat necesară explicitarea ei prin Normele de aplicare aprobate prin HG 44/2003 însă pe parcursul aplicării acesteia s-a apreciat ca fiind necesar să se aduce argumente suplimentare în favoarea aplicării unitare a dispozițiilor art.141 al.2 lit.b, fără ca acestea să fie modificate, ci doar explicitate.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele :

În perioada cuprinsă între 08.05.2008 – 09.05.2008, organele de control ale AFP au efectuat un control fiscal parțial pe linie de TVA, întocmind în acest sens raportul de inspecție fiscală nr. 7/09.05.2008- precum și Decizia de impunere nr. 1025/09.05.2008 prin care au stabilit în sarcina reclamantei obligația de a plăti suma de 307.000 lei reprezentând TVA, majorării de întârziere în sumă de 1.440 lei precum și respingerea la rambursare a sumei de 16.565 lei.

La stabilirea obligațiilor fiscale menționate, organele de control au reținut că societatea reclamantă desfășoară activitate comercială constând în „intermedieri asigurări”, clienții societății fiind SA și SA.

Din activitatea desfășurată, reclamanta a obținut în perioada 01.01.2007-31.03.2008 venituri pentru care era obligată să colecteze TVA, în temeiul art.141 al.2 lit.b din Legea 571/2003 și a pct.35 ind.1 al. 2 din HG 44/2004 privind Normele Metodologice de aplicare a Legii 571/2003. Suma totală a taxei pe valoarea adăugată aferentă acestor operațiuni este de 37.100 lei. Totodată, reclamanta a dedus în mod nejustificat suma de 10.535 lei reprezentând TVA aferentă cumpărăturilor de bunuri și servicii care nu îndeplinesc condițiile legale de deducere.

În fine , s-a respins la rambursarea TVA în sumă de 16.565 lei, solicitată prin decontul aferent lunii martie.

În urma compensării celor două sume 307.000 lei – 10.535 lei – a rezultat suma finală stabilită în sarcina reclamantei anume 296.465 lei.

În conformitate cu disp. **art.141 al.2 lit.b din c.fiscal** sunt scutite de la plata TVA „*operațiunile de asigurare și /sau reasigurare, precum și prestările de servicii în legătură cu operațiunile de asigurare și/sau de reasigurare efectuate de persoane impozabile care intermediază astfel de operațiuni* „.

Acesta este textul legal aplicabil activității desfășurate de către reclamantă, în perioada cuprinsă între 01.01.2007 și 31.12.2007, astfel că invocarea de către pârâtă a dispozițiilor art.128-130 C.fiscal și a dispozițiilor art.7 al.3 din Norme, este eronată și înfrântă de principiul *specialia generalibus derogant*.

Astfel, principalul obiect de activitate al reclamantei nu este unul de prestări servicii sau intermedieri în sens larg, ci „intermedieri asigurări” care se bucură de reglementare specială, în textul art.141 al.2 lit.b din C.fiscal.

Este adevărat că prin dispozițiile pct.35 ind.1 din Normele metodologice de aplicare ale codului fiscal s-a stabilit că „*In sfera operațiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal nu se cuprind operațiuni precum serviciile de marketing și serviciile administrative, cum ar fi primirea cererilor de asigurare, organizarea și managementul sistemului informatic, furnizarea de informații și întocmirea rapoartelor pentru partile asigurate*”.

rezultând specifice serviciilor de asigurare. In acest sens a fost data si Decizia Curtii Europene de Justitie în Cazul C-472/03 Arthur Andersen.

(2) O caracteristica esentiala a unui serviciu de asigurare o reprezinta existenta unei relatii contractuale între prestator si beneficiarul serviciilor. In cazul externalizarii tranzactiilor în domeniul asigurarilor, scutirea depinde de entitatea care încheie contractul cu clientii si care suporta riscul. Scutirea nu se acorda pentru societatile catre care se externalizeaza serviciile, daca acestea nu suporta riscul si nu încheie contracte de asigurare în nume propriu. In acest sens a fost data si Decizia Curtii Europene de Justitie în Cazul C-240/99 Skandia.", însă aceste dispozitii legale, aprobate prin HG 1579/2007 au intrat în vigoare doar începând cu data de 01.01.2008, astfel că nu sunt aplicabile activității desfășurate anterior acestei date, mai precis intervalului cuprins între 01.01.2007 – 31.12.2007 din perioada de referință ce a făcut obiectul controlului.

Întrucât reclamanta nu datora TVA aferentă operațiunilor desfășurate în perioada 01.01.2007 – 31.12.2007, în virtutea principiului „*accessorium sequitur principalae*”, instanța va constata că reclamanta nu datora nici majorări de întârziere și penalități, acestea neavând nici un temei legal.

Cât privește suma de 55 lei reprezentând decont TVA aferent lunii martie, instanța reține că nici în raportul de inspecție fiscală nr. 3, nici în Decizia de soluționare a contestației împotriva acestuia nu este motivat refuzul autorităților pârâte de a rambursa această sumă.

Ori, este de știut că orice act administrativ necesită o motivare suficientă.

Aceasta în condițiile în care este cunoscut că puterea discreționară conferită unei atribuții nu poate fi privită între un stat de drept, și o putere absolută și fără limite, căci exercitarea dreptului de soluționare a unei petiții prin încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale categoriilor prevăzute de constituție sau de lege constituie exces de putere, conform dispozițiilor art.2 lit.m) din Legea nr.554/2004.

În jurisprudența comunitară, cât și cea a Înaltei Curți de Casație și Justiție se reține că motivarea trebuie să fie adecvată actului emis și trebuie să prezinte de o manieră clară și univocă algoritmul urmat de instituția care a adoptat măsura atacată, astfel încât să li se permită persoanelor vizate să stabilească motivarea măsurilor și de asemenea, să permită instanțelor competența să efectueze revizuirea actului.

Astfel cum a decis Curtea Europeană de Justiție, insuficiența motivării sau nemotivarea atrage nulitatea sau nevalabilitatea actelor comunitare (Cauza C-41/1969).

Referitor la suma de 55 lei, nu rezultă că reclamanta ar contesta legalitatea, acestei sume, cum nu există nici o referire la suma de 1000 lei reprezentând amendă contravențională, pentru care pârâta DGFP Bihor i-a declinat competența de soluționare în favoarea Judecătoriei, astfel că va menține actele administrative contestate pentru aceste sume.

Față de aceste aspecte, instanța în temeiul art.218 c.pr.fiscală art.1,8,18 din Legea 554/2004 va admite în parte cererea precizată și va dispune admiterea acțiunii reclamantei, conform dispozitivului.

Va lua act că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

Admite în parte cererea precizată formulată de reclamanta SC
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII DE ÎNDRUMARE SRL cu sediul în localitatea
MARGHITA, nr. 10, județul Bihor, în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA
GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE ORADEA cu sediul în Oradea, str.
D.Cantemir, nr.2B, județul Bihor și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR
PUBLICE A MUNICIPIULUI MARGHITA și în consecință :

Dispune anularea în parte a Deciziei nr. 25/2008 emisă de Serviciul
Soluționare Contestații din cadrul DGFP Bihor , a Deciziei de Impunere
nr. 25/2008 și a Raportului de Inspecție Fiscală nr. 25/2008 întocmit
de pârâta A.F.P. Marghita în măsura în care acestea se referă la sumele de bani
reprezentând TVA aferentă operațiunilor de intermediari asigurări/reasigurări
desfășurată în perioada 01.01.2007 – 31.12.2007, obligațiile accesorii acestor
sume, precum și la rambursarea sumei de 1000 lei reprezentând TVA aferent
trimestrului I.2008.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 2008

INDIA
P. K. Chatterjee
1947